
Jumalan vai kirkon siunaus

Siunauksesta ja siunaamisesta puhuttaessa näyttää unohtuvan se, että siunaamisellakin ovat rajansa. Jumalan siunauksesta tiedämme sen, että Jumala mielellään siunaa ja on jo valtavasti siunannutkin meitä, varsinkin Jeesuksessa Kristuksessa. Mutta Jumalan siunauksella on vain yksi suunta: se viittaa aina samaan suuntaan Jumalan sanan kanssa. Toisin sanoen me emme voi odottaa saavamme siunausta, vaikka kuinka rukoilisimme ja kyhäilisimme viimeisen päälle hiotut kaavat kynttilän sytyttämiseen ja sammuttamiseen, elleimme toimi sopusoinnussa Jumalan oman ilmoituksen, Pyhän Raamatun kanssa. Kokeneet kristityt ovat ilmaisseet tämän asian selkokielellä: Jumala ei synnin päälle siunaa.

Entä kirkon siunaus? Onko kirkon siunaus sama kuin Jumalan siunaus? Kristillisen kirkon pitkä historia osoittaa meille selvästi, että nämä eivät ole yksi yhteen. Kirkko on silloin tällöin keksinyt omia ”siunauksiaan” ja siunauskaavojaan milloin kansan pitämiseksi kurrillisesti kirkollisissa aisoissa tai muuten vain niin sanotusti ”kirkon piirissä”, milloin myötäsukajohtajien taipuessa yleisen mielipiteen paineessa. Siunausseremoniat, jotka ovat ristiriidassa Raamatun sanan kanssa, ovat sekä turhia että vahingollisia. Turhia sen vuoksi, että ne eivät tuota siunausta ja vahingollisia sen vuoksi, että Raamattua tuntemattomat tulevat johdetuksi harhaan. He kun luulevat, että Jumala olisi vedettävissä mukaan jopa heidän syntielämänsä takaajaksi ja varjelijaksi. Kirousta tästä pikemminkin seuraa kuin siunausta.

Kristillinen kirkko toimii suurenmoisessa kutsumuksessaan, kun se opettaa ja julistaa Jumalan sanaa, lakia ja evankeliumia. Tästä syntyy ihmisille sydämen halu saada osakseen Jumalan siunaus kirkossa. Ja suurin siunaus on saada kuulla omalle kohdalleen syntien anteek-

siantamuksen sana, evankeliumi. Jumalan liiton kansalle on aina ollut elinehto tietää, missä kulkevat Jumalan siunausten virrat. ”*Taivas ja maa ovat todistajinani, kun nyt sanon: Minä olen pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitkaa siis elämä, jotta teidän jälkeläisenne saisivat elää. Rakastakaa Herraa, Jumalanne, totelkaa häntä ja pysykää hänelle uskollisina. Silloin te saate elää.*” (5. Moos. 30:19–20)

Pekka Huhtinen

Raamattuluentoja Helsingissä 26 vuotta

Toukokuun 2. päivänä vietetään Länsi-Pasilan kappelissa pienimuotoista kevätjuhlaa. Silloin tulee 10 vuotta täyteen siitä, kun torstai-illatset raamattuluennot kappelissa alkoivat. Eero Junkkaala on näiden vuosien aikana käynyt läpi lähes koko Uuden testamentin ja muutamia Vanhan testamentin kirjoja. Luennot on toteutettu Suomen teologisen instituutin ja Meilahden seurakunnan yhteistyönä. Eero Junkkaalan viikoittainen raamattuopetus on yhteensä kestänyt 26 vuotta. Ensimmäisen kuudentoista vuoden aikana Suomen Raamattuopiston Helsingin työkeskuksessa käytiin koko Raamattu kertaalleen läpi. Ensi syksynä luentosarja siirtyy uuteen paikkaan, Helsingin Vanhaankirkkoon. Taustajärjestöinä toimivat Helsingin Tuomiokirkkoseurakunta, Kansan Raamattuseura ja Suomen teologinen instituutti. Syksyn luentojen aiheena on Ilmestyskirja.